

Warszawa, dnia 11 września 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 1273/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko (spr.)

Sędziowie: SO Anita Jarząbek - Bocian

SO Sebastian Mazurkiewicz

protokolant: sekr. sądowy Anna Nierubiec

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 11 września 2018 r. w Warszawie

sprawy P. S., syna O. i L., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 3 sierpnia 2017 r. sygn. akt IV K 267/16

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w drugiej instancji przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Sebastian Mazurkiewicz SSO Ludmiła Tułaczko SSO Anita Jarząbek-Bocian

Sygn. akt VI Ka 1273/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2017 roku po rozpoznaniu sprawy sygn. IV K 267/16

P. S., oskarżonego o to, że:

w okresie od miesiąca października 2010 roku do dnia 24 marca 2011 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści materialnego doprowadził G. B., właściciela firmy (...) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 13 000 złotych poprzez podstępne wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru całkowitego wywiązania się z zawartej umowy montażu instalacji centralnego ogrzewania w pomieszczeniach nieruchomości przy ul. (...), oraz co do własnej wypłacalności przedstawiając się, jako właściciel przedmiotowego budynku, chociaż wiedział, że faktycznie nim nie jest, czym działał na szkodę G. B. wyrządzając szkodę w mieniu o wartości 13 000 złotych, przy czym działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

orzekł

I. oskarżonego P. S., w ramach zarzucanego mu czynu, uznał za winnego tego, że w okresie od bliżej nieustalonego dnia listopada 2010 roku, nie wcześniej niż 18 listopada 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia pierwszego kwartału 2011 roku, nie później jednakże niż do dnia 4 marca 2011 roku, w W. przy ulicy (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził G. B., właściciela firmy (...), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 13.000 złotych w postaci częściowego wyludzenia usługi montażu instalacji centralnego ogrzewania wraz z kotłem gazowym za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonego oraz upoważnionego pracownika tej firmy - M. B. w błąd co do zamiaru całkowitego wywiązania się z zawartej w tej materii umowy poprzez uiszczenie należnego pokrzywdzonemu za jej wykonanie wynagrodzenia w umówionym terminie oraz poprzez wprowadzenie w błąd co do własnej sytuacji majątkowej i za tak opisany czyn, na podstawie art. 286 § 1 k.k.

w zw. z art. 12 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązał oskarżonego do wykonania na rzecz pokrzywdzonego G. B. prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 17 maja 2011 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie w sprawie o sygn. akt I Nc 3884/11 – w terminie 6 (sześciu) miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem kosztów sądowych, zaś w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ich ponoszenia.

Od powyższego wyroku apelację złożył obrońca oskarżonego P. S., który zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie art. 286 § 1 kk poprzez uznanie, że znamię wprowadzenia w błąd stanowi sytuacja, w której oskarżony zawarł umowę nie mając pełnej sumy na pokrycie wynagrodzenia wykonawcy w dacie zawierania umowy, a następnie zlecił dodatkowe czynności, gdy termin wykonania prac mających zapewnić oskarżonemu środki na spłatę zobowiązania wobec pokrzywdzonych uległ przesunięciu, gdy tymczasem sytuacja taka nie może być uznania za wprowadzenie w błąd.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie jest zasadna a zawarty w niej wniosek nie znajduje oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Obrońca

w apelacji kwestionuje dokonane przez sąd I instancji ustalenia dotyczące zamiaru oskarżonego P. S. wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego, co do zapłaty za zlecone prace budowlane polegające na montażu instalacji centralnego ogrzewania wraz z kotłem gazowym w budynku położonym w W. przy ulicy (...). O braku zamiaru wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, zdaniem obrońcy, świadczą takie okoliczności jak uregulowanie znacznej części wymaganej należności, oczekiwanie na odbiór naprawionej konsoli oraz nieotrzymanie zapłaty za jej naprawę oraz uzasadnione przez wcześniejszą współpracę odczekiwanie oskarżonego, że uzyska środki finansowe w ramach współpracy z A. P.. Tymczasem sąd I instancji w sposób prawidłowy ustalił zamiar wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, co do wywiązania się z zobowiązania zapłaty za wykonanie zleconych prac budowlanych, który stanowi podstawę

przypisania oskarżonemu przestępstwa oszustwa. Zamiar wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, wynika z analizy zachowania oskarżonego oraz jego sytuacji

ekonomicznej w okresie zawarcia umowy z pokrzywdzonym. Oceniając te okoliczności w świetle znamion przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. sąd I instancji zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 7 k.p.k. wykazał, że oskarżony rozszerzając zakres prac nie dysponował wystarczającymi środkami pieniężnymi na pokrycie zobowiązania oraz nie miał realnych możliwości uzyskania tych środków do dnia zapłaty ustalonego na podstawie ustnej umowy z pokrzywdzonym.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że już w listopadzie 2010 roku oskarżony wiedział, że z uwagi na kryzys w branży muzycznej nie otrzyma od świadka A. P. zlecenia wykonania usługi renowacji sprzętu w studiu nagrań, w terminie, który zapewniłby uzyskanie środków na zapłatę Firmie (...) G. B. za wykonanie prac budowlanych. Już w tym okresie świadek A. P. poinformował oskarżonego o tym, że odkłada to zlecenie na bliżej nieokreślony czas. Uzyskanie przez P. S. środków pieniężnych z tego zlecenia nie było więc pewne i miało charakter hipotetyczny. Taki wniosek wynika także z zeznań świadka A. K. skoro świadek potwierdził, że renowacja urządzeń w studiu nagrań (...) P. P. rozciągała się w czasie, co było spowodowane trudnościami finansowymi i kryzysem w branży muzycznej. Tymczasem, na dzień 18 listopada 2010 r., a zatem jeszcze przed przystąpieniem do realizacji zawartej umowy przez pracowników pokrzywdzonego, wstępna wycena usług budowlanych została ustalona i zaaprobowana przez oskarżonego na kwotę 21.300 złotych. Przy czym P. S. posiadał wówczas oszczędności

w kwocie 16.000 złotych. W toku wykonywania tej umowy przez pracowników pokrzywdzonego, oskarżony po raz kolejny rozszerzył zakres pierwotnie zleconych prac, jednocześnie mając świadomość, że jego zobowiązanie pieniężne wobec pokrzywdzonego dodatkowo wzrosło. P. S. w tym czasie nie dysponował takimi zleceniami na naprawę sprzętu muzycznego, z których wynagrodzenie pozwoliłoby na uiszczenie należności za wykonanie prac budowlanych wynikających z umowy z pokrzywdzonym. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach mówił tylko o jednym zleceniu naprawy konsoli, którą wycenił na 8 000 zł, czyli na kwotę znacznie niższą niż ta, jaka wynikała z umowy z pokrzywdzonym. Ponadto z uwagi na znaną mu sytuację zdrowotną osoby zobowiązanej do zapłaty za naprawę konsoli nie było pewne czy uzyska wynagrodzenie. W tym czasie toczyły się przeciwko oskarżonemu postępowania komornicze, więc kwota, którą uzyskałby za naprawę konsoli podlegała także egzekucji komorniczej. Sąd I instancji na podstawie zeznań świadka G. B. ustalił, że oskarżony stwarzał swoimi wypowiedziami wrażenie osoby majątnej i wiarygodnego kontrahenta, co miało utwierdzić pokrzywdzonego w przekonaniu, że wywiąże się z umowy i zapłaci wynagrodzenie za wykonane prace budowlane.

Reasumując, sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie. Dokonał prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu przypisując oskarżonemu popełnienie przestępstwa oszustwa zaś wymierzonej kary nie można uznać za rażąco niewspółmiernie surową, skoro jest to kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przede wszystkim na niekorzyść oskarżonego należy zaliczyć fakt, że pomimo upływu 7 lat od daty czynu i pomimo wyroku nakazowego wydanego

w postępowaniu cywilnym nie zapłacił pokrzywdzonemu za wykonane prace budowlane. Z tych powodów sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Orzeczenie o kosztach znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 k.p.k.

SSO Sebastian Mazurkiewicz SSO Ludmiła Tułaczko SSO Anita Jarząbek Bocian